

מסכת יומא

פרק ו משנה ב

בָּא לֹו אֶצְלַ שָׁעֵיר הַמְשֻׁפְלָח וִסְוִמֶּה נְשִׁתִּי יָדַיו עַלְיוֹ וִמְתֻזָּה.
וְכֵד קָיה אָמֵר, אֲנָא בְּשָׁם, עַזּוּ פְּשַׁעַזּוּ חַטָּאוֹ לִפְנֵיכָה עַמָּךְ בֵּית
יִשְׂרָאֵל. אֲנָא בְּשָׁם, כְּפָר נָא לְעָזָנוֹת וְלְפְשָׁעָים וְלְחַטָּאים, שְׁעַזּוּ
וְשְׁפַשּׁעַזּוּ וְשְׁחַטָּאוֹ לִפְנֵיכָה עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, כְּכֹתוּב בְּתֹורַת
מֹשֶׁה עַבְדָּךְ לְאָמֵר (וַיַּקְרָא טז), כִּי בַּיּוֹם הַזֶּה יַכְפֵּר עַלְיכֶם
לְטַהַר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהָוָה תְּהַרְתֶּם. וְהַכְּבָנִים וְהַעַם
הַעֲוֹמָדים בְּעֹזֶרֶת, כַּשְׁהִיוּ שׂוֹמְעִים שֶׁנִּמְפָרֵשׁ שֶׁהַוָּא יַצֵּא
מִפִּי כְּהָנוֹ גָּדוֹל, כִּי כּוֹרְעִים וּמְשֻׁתְּחוּם וּנוֹפְלִים עַל פְּנֵיכֶם,
וְאֹמְרִים, בָּרוּךְ שֵׁם כְּבָוד מֶלֶכְיָתוֹ לְעוֹלָם וְעַד: